

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2025. № 11.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.11.128>

УДК 338.5:336.71

A. B. Burkovska,

к. е. н., доцентка, доцентка кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Миколаївський національний аграрний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4158-1721>

T. A. Slobodian,

*здобувачка вищої освіти I курсу магістратури,
Миколаївський національний аграрний університет*

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-6413-8734>

ТРАНСФЕРТНЕ ЦІНОУТВОРЕННЯ У БАНКІВСЬКОМУ СЕКТОРІ: РЕГУЛЮВАННЯ ТА РИЗИКИ

A. Burkovska,

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Finance, Banking and Insurance, Mykolaiv National Agrarian University

T. Slobodian,

1st year Master's student, Mykolaiv National Agrarian University

TRANSFER PRICING IN THE BANKING SECTOR: REGULATION AND RISKS

У статті здійснено комплексний аналіз трансфертного ціноутворення у банківському секторі, що включає оцінку податкових, регуляторних та

фінансових ризиків, які виникають при здійсненні внутрішньогрупових операцій. Розглянуто теоретичні засади трансферного ціноутворення, зокрема принцип «витягнутої руки», рекомендації Організації економічного співробітництва та розвитку (OECD) щодо оцінки фінансових операцій між пов'язаними сторонами, а також міжнародний досвід застосування трансфертного ціноутворення у банківських групах. Проаналізовано сучасне українське законодавство, нормативні акти та роз'яснення Державної податкової служби України, що регулюють обов'язки банків щодо звітування контрольованих операцій і ведення документації з трансферного ціноутворення. В роботі виділено основні ризики, притаманні трансфертному ціноутворенню в банках, серед яких податковий ризик через невідповідність внутрішніх цін ринковим, регуляторний ризик, пов'язаний із впливом на нормативи капіталу та ліквідності, а також фінансовий ризик, що виникає внаслідок некоректного формування прибутку та витрат у фінансовій звітності. Особлива увага приділяється практичним викликам визначення «витягнутої руки» для внутрішньогрупових кредитів, депозитів, операцій cash- pooling та функцій казначейства, з урахуванням специфіки українського ринку і обмеженої кількості ринкових аналогів. На основі аналізу наукових публікацій українських і міжнародних авторів, професійних рекомендацій Big Four та практики застосування OECD Guidance у банківських групах окреслено шляхи мінімізації податкових і регуляторних ризиків, серед яких використання FAR- аналізу функцій, активів і ризиків, впровадження внутрішніх політик ціноутворення та інтеграція трансферного ціноутворення у систему управління капіталом і ризиками банку.

Transfer pricing (TP) in the banking sector represents a complex set of financial, regulatory, and tax-related mechanisms that govern intercompany transactions within banking groups. The application of TP principles, particularly the arm's length principle, ensures proper allocation of income and expenses while

mitigating tax and regulatory risks. International standards, such as the OECD Transfer Pricing Guidelines and the Guidance on Financial Transactions, provide methodological frameworks for evaluating intragroup financial operations, including loans, deposits, cash-pooling, and treasury functions. However, specific characteristics of banking operations, such as limited market comparables and unique risk structures, complicate direct application of these standards, particularly in the context of the Ukrainian banking sector.

The study aims to analyze the theoretical and practical aspects of TP in banks, assess the associated tax, regulatory, and financial risks, and identify key challenges in implementing the arm's length principle for intragroup banking operations. The research seeks to evaluate Ukrainian regulatory practices, OECD guidelines adaptation, and best practices for managing internal pricing and risk.

The analysis demonstrates that TP in banks is associated with multiple risks: tax risk due to potential non-compliance with arm's length pricing, regulatory risk affecting capital and liquidity norms, and financial risk from improper allocation of profits and costs in financial statements. Ukrainian banks face additional challenges due to limited market analogs for intragroup operations and evolving national regulations. The study highlights practical approaches to mitigate these risks, including the use of FAR (functions, assets, risks) analysis, structured documentation of intragroup transactions, and integration of TP policies into capital and risk management systems. Insights from OECD guidance, professional consulting reports (Big Four), and national regulations provide a comprehensive framework for adapting international methodologies to Ukrainian banking conditions.

Effective transfer pricing in banks is not only a tax compliance mechanism but also a strategic tool for managing internal financial flows, liquidity, and operational risk. Proper implementation of TP frameworks ensures transparency, optimizes intragroup cash management, and supports financial stability and competitiveness of banks. The findings of this study can be applied by academics, banking practitioners, and consultants to improve internal governance, reduce

fiscal and regulatory exposure, and enhance operational efficiency in the banking sector.

Ключові слова: *трансферне ціноутворення, банківський сектор, FAR-аналіз, принцип «витягнутої руки», OECD, cash-pooling, Державна податкова служба України.*

Keywords: *transfer pricing, banking sector, FAR analysis, arm's length principle, OECD, cash-pooling, State Tax Service of Ukraine.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах глобальної фінансової інтеграції, коли банки активно здійснюють транскордонні операції, внутрішньогрупові трансакції та послуги між філіями, питання правильного встановлення цін на такі операції стають критично важливими. Саме в цьому контексті трансфертне ціноутворення набуває значного значення як у міжнародному, так і в українському банківському секторі.

Попри усталені міжнародні принципи (зокрема Організація економічного співробітництва та розвитку – OECD) та загальні підходи до трансфертного ціноутворення, застосування їх саме в банківській сфері ускладнене через специфіку фінансових операцій: внутрішні кредити, депозити, міжфіліальні казначейські функції, послуги cash-pooling, гарантії тощо. Це створює кілька ключових ризиків:

— складність у визначенні умов «витягнутої руки» для пов'язаних сторін із банківської групи;

— відсутність прямих ринкових аналогів для багатьох внутрішніх операцій банку;

— значний вплив неправильного трансфертного ціноутворення на фінансову звітність банку, нормативи ліквідності/капіталу і, відповідно, на ризики регулятора;

— можливість податкових коригувань, великі штрафи або санкції через неправильно сформовані внутрішні ціноутворення.

В Україні нормативно-правова база трансфертного ціноутворення існує, та останніми роками податкові й судові органи дедалі активніше контролюють питання трансфертного ціноутворення. Зокрема, є судова практика, яка підтверджує обґрунтованість податкових донарахувань у сфері трансфертного ціноутворення.

Крім того, експерти зазначають, що для багатьох платників – і це стосується й фінансового сектору – підготовка звіту про контрольовані операції та забезпечення документації з трансфертного ціноутворення супроводжуються серйозними проблемами.

З огляду на це, можна стверджувати, що українські банки, які здійснюють внутрішньогрупові операції чи мають пов'язані структури, перебувають у зоні підвищеної уваги податкових і регуляторних органів, але при цьому мають недостатньо чітких практик адаптації міжнародних стандартів саме до банківської специфіки.

Отже, постановка проблеми полягає в тому, що хоча механізми трансфертного ціноутворення є загально визначеними й законодавчо визначеними, їх ефективне застосування в банківському секторі України стикається з унікальними викликами: специфіка внутрішньогрупових банківських операцій, нестача ринкових аналогів, ризики податкового коригування та вплив на регуляторні показники. У цьому контексті потреба в адаптованих підходах, які враховують банківський менеджмент, облік та податки, стає надзвичайно актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Трансфертне ціноутворення у банківському секторі є об'єктом численних досліджень як на міжнародному, так і на національному рівні. Основою для наукового аналізу та практичного застосування залишаються міжнародні стандарти Організації економічного співробітництва та розвитку (OECD), зокрема OECD Transfer Pricing Guidelines та Guidance on Financial Transactions (2020 р.), які

визначають принцип arm's length та специфіку оцінки фінансових транзакцій між пов'язаними сторонами, таких як внутрішньогрупові кредити, депозити, казначейські функції і cash-pooling. Ці документи активно використовуються як фундамент для прикладних досліджень впливу трансфертного ціноутворення на функціонування банківських казначейств і управління ризиками [8, с. 403-453;12, с. 6-44].

Професійні гравці ринку, зокрема консалтингові компанії EY, PwC, KPMG, Taxand та Alvarez & Marsal, регулярно публікують практичні керівництва й огляди щодо трансфертного ціноутворення у фінансовому секторі. Вони розкривають методи оцінки внутрішніх ставок, вимоги до документації, практику APAs, а також взаємодію з податковими органами, що допомагає банкам адаптувати міжнародні стандарти до власної діяльності.

В Україні останніми роками зростає кількість наукових та аналітичних публікацій щодо трансфертного ціноутворення. Зокрема, у вітчизняних наукових журналах та аналітичних виданнях висвітлюються податкові ризики та проблеми імплементації тривірневої документації (master file / local file /CbCR). Наприклад, у статті А. Кузнєцової «Regulation of transfer pricing in Ukraine» [5, с. 116-129] проаналізовано міжнародний і український досвід регулювання трансфертного ціноутворення. Дослідження «Tax risks of business entities in the field of transfer pricing ...» О. Квасовського та ін. [6, с. 47-66] систематизує основні податкові ризики для українських підприємств у процесі дотримання вимог трансфертного ціноутворення. Ці роботи підкреслюють, що українська практика трансфертного ціноутворення перебуває у процесі адаптації: хоча нормативно- закріплені механізми відповідають міжнародним стандартам, їхня практична реалізація в банках стикається зі складнощами, пов'язаними з оцінкою кредитного ризику, відсутністю ринкових аналогів та розподілом внутрішніх функцій.

Міжнародні академічні дослідження останніх років акцентують увагу на двох напрямках. Перший – це методологія застосування трансфертного

ціноутворення до фінансових і казначейських операцій, включно з оцінкою ризиків, кредитних спредів та тестуванням ринкових аналогів. Другий – вплив нових правил OECD та BEPS на організаційні функції банківського казначейства та політику внутрішнього ціноутворення (FTP, fund transfer pricing). Наприклад, модель profit shifting під принципом arm's length вказує, що навіть коли застосовуються стандарти, фірми можуть змінювати структуру внутрішньогрупових операцій для оптимізації податків [1, с. 1-17]. Також окремі роботи аналізують економічні наслідки трансфертного ціноутворення для ліквідності, ціноутворення короткострокових інструментів та поведінки фінансових посередників на ринку [4, с. 1-48].

Офіційні публікації Міністерства фінансів та Державної податкової служби України (ДПСУ), а також міжнародні документи професійних організацій і асоціацій казначейств, дають практичні рекомендації щодо побудови систем FTP, методів порівняння і документування, що сприяє зниженню податкових та регуляторних ризиків. Наприклад, за результатами кампанії 2022 року в Україні СТСУ отримала 2292 звіти про контрольовані операції (КО), що свідчить про активність контролю в цій сфері [14]. Аналіз джерел дозволяє констатувати наявність певних прогалин: бракує спеціалізованих емпіричних досліджень по банківських групах України, недостатньо робіт з адаптації OECD-Guidance до локальних ринкових умов, а також відсутні системні дослідження впливу податкових коригувань трансфертного ціноутворення на регуляторні показники банків [5, с. 116-129; 6, с. 47-66].

Таким чином, сучасна науково-практична база знань по трансфертному ціноутворенню у банківському секторі складається з міжнародної методології OECD, професійних оглядів Big Four, українських нормативних актів і роз'яснень, а також вітчизняних наукових досліджень. Це створює надійну основу для подальших прикладних досліджень, зокрема емпіричних робіт у національних банках, розробки методик оцінки «arm's length» для

внутрішніх кредитів і cash-pooling та оцінки впливу податкових коригувань на регуляторні показники фінансових установ.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою даного дослідження є аналіз теоретичних і практичних аспектів трансфертного ціноутворення у банківському секторі, оцінка впливу чинного регулювання в Україні на формування внутрішніх цін у банках, а також виявлення основних ризиків та обґрунтування пропозицій щодо їх мінімізації.

Для досягнення поставленої мети передбачається вирішення таких наукових завдань: розкрити економічну сутність трансфертного ціноутворення та визначити його роль у діяльності банківських установ; дослідити міжнародні стандарти та методологічні підходи до встановлення трансфертних цін у фінансовому секторі, зокрема принцип «витагнутої руки»; проаналізувати специфіку застосування трансфертного ціноутворення у національній банківській практиці та оцінити сучасний стан регулювання цієї сфери в Україні; ідентифікувати основні податкові, регуляторні та фінансові ризики, що виникають внаслідок порушення правил трансфертного ціноутворення; розробити рекомендації щодо підвищення прозорості формування внутрішніх цін та зменшення можливих ризиків для банківських установ.

Методологічну основу дослідження становить комплекс загальнонаукових та спеціальних методів, які забезпечують всебічність проведеного аналізу. Зокрема, застосування методів аналізу і синтезу дозволяє дослідити теоретичні напрацювання та нормативно-правові джерела щодо трансфертного ціноутворення. Порівняльний аналіз використовується для зіставлення українського регулювання з міжнародними стандартами OECD. Метод системного підходу дає можливість розглянути трансфертне ціноутворення як складову частину управління ризиками банку та його податкового планування. Економіко-правовий аналіз спрямований на оцінку відповідності практик банків чинному законодавству. Значну роль у дослідженні відіграє функціонально-ризиковий аналіз (FAR-аналіз), що

забезпечує визначення внеску структурних підрозділів банку у внутрішньогрупові операції. Узагальнення отриманих результатів дозволяє сформулювати теоретичні висновки та практичні рекомендації.

Таким чином, поєднання поставлених завдань і використаних методів створює наукове підґрунтя для комплексного вивчення трансфертного ціноутворення у банківському секторі та сприяє розробці ефективних підходів до мінімізації ризиків, пов'язаних із його застосуванням.

Виклад основного матеріалу дослідження. Трансфертне ціноутворення – це практика встановлення цін або компенсацій при операціях між пов'язаними контрагентами групи. У банківському секторі трансфертне ціноутворення охоплює широкий спектр операцій: внутрішні кредити та депозити, міжфіліальні розподіли доходів, послуги центрального казначейства, cash-pooling, гарантії й внутрішні деривативи. Через високу частку фінансових потоків і велику кількість внутрішніх взаємозв'язків банківські установи перебувають під особливою увагою податкових і наглядових органів.

Глобальний стандарт у сфері трансфертного ціноутворення формують OECD Transfer Pricing Guidelines та спеціалізовані настанови з фінансових транзакцій. Слід зазначити його ключові принципи [8, с. 403-453; 12, с. 6-44]:

- принцип «витагнутої руки» (arm's length) – умови між пов'язаними особами повинні відповідати умовам між незалежними контрагентами;
- документування – вимоги до локальної, глобальної і державної (master file/local file/CbCR) документації;
- спеціальна методологія для фінансових транзакцій, включно з оцінкою кредитного ризику, аналізом аналогів і розподілом маржі за казначейськими функціями.

Аналіз міжнародного досвіду свідчить, що ефективне ТЦУ має інтегруватися не лише в податкову політику, а й у систему управління фінансовими ризиками банку. Так, BIS зазначає, що управління

«проблемними активами» та внутрішніми кредитними потоками потребує системного підходу до ризик-менеджменту, що включає прозоре документування та оцінку функцій, активів і ризиків у межах банківської групи [10, с. 1-31].

Регуляторні очікування ЄС, зокрема EBA Guidelines, акцентують увагу на прозорості внутрішньогрупових операцій, можливості їх передачі між юрисдикціями та управлінні ризиками у системі казначейства [3]. В Україні регулювання ТЦУ закріплене у Податковому кодексі України (Закон № 2755-VI) [13], який передбачає обов'язкове документування контрольованих операцій (master file, local file,CbCR), визначення принципу «витагнутої руки» (arm's length) та подання звітності про контрольовані операції.

Банківські операції мають низку унікальних характеристик, які ускладнюють застосування загальних правил трансфертного ціноутворення [12, с. 6-44]:

1. Внутрішні кредити й депозити – визначення справедливої процентної ставки потребує врахування кредитного ризику, строку, ліквідності та функцій кожного підрозділу.

2. Казначейські послуги (treasury, cash pooling) – централізовані функції з управління ліквідністю та хеджуванням потребують деталізованого аналізу ролей і ризиків (функціональний аналіз).

3. Розподіл прибутку між головним офісом і філіями – для банків, що працюють у кількох юрисдикціях, питання алокації доходів і витрат вкрай чутливе й часто не має чітких місцевих правил, тому орієнтуються на настанови OECD і практику великих аудиторських компаній.

В Україні трансфертне ціноутворення регулює Податковий кодекс, практика ДПС та настанови/методичні матеріали. Податкові органи активно моніторять контрольовані операції (КО), вимагають подання звітів про КО та належної документації; у разі виявлення невідповідності – застосовують коригування прибутку і штрафні санкції. Українські наукові й практичні

дослідження також фіксують підвищену увагу ДПС до банківських груп як до потенційних каналів оптимізації податкового навантаження [17, с. 22].

Основні ризики, притаманні банківському трансфертному ціноутворенню [7; 8, с. 403-453; 12, с. 6-44]:

1. Податковий ризик (коригування бази оподаткування, штрафи, пені). Неефективне документування або необґрунтовані розподіли маржі можуть призвести до коригувань і податкових спорів.

2. Репутаційний ризик – публічні суперечки з податковими органами підривають довіру клієнтів і партнерів.

3. Регуляторний ризик (нагляд банківського регулятора). Неправильний розподіл доходів/витрат може впливати на капіталізацію, нормативи ліквідності й платоспроможності.

4. Операційний ризик – складність у відстеженні великої кількості внутрішніх операцій, недостатні процеси контролю та ІТ-інфраструктура.

5. Фінансовий ризик – потенційне завищення чи заниження прибутку у фінансовій звітності, що впливає на управлінські рішення.

6. Трансграничні ризики/подвійне оподаткування – різна інтерпретація трансфертного ціноутворення у юрисдикціях призводить до податкових спорів і довготривалих процедур оскарження.

Фахові публікації та аналітика підкреслюють важливість інтеграції трансфертного ціноутворення у систему управління капіталом та ліквідністю банку, оскільки невірне ціноутворення може призвести до фінансових, регуляторних і репутаційних ризиків [11].

Враховуючи специфіку внутрішньогрупових операцій банків, трансфертне ціноутворення супроводжується комплексом податкових, регуляторних та фінансових ризиків. Це створює необхідність ретельного аналізу та документування кожної операції, що дозволяє уникнути потенційних донарахувань податків, порушень нормативів НБУ та негативного впливу на ліквідність і фінансові показники банку. Водночас міжнародні стандарти OECD, хоча й визначають чіткі методологічні

орієнтири, не завжди можуть бути безпосередньо застосовані до українських банків через обмежену кількість ринкових аналогів і специфіку банківських функцій.

Саме тому важливим етапом у практичній реалізації трансфертного ціноутворення стає визначення ціни «arm's length», яка забезпечує відповідність внутрішньогрупових операцій ринковим умовам. Цей процес включає не лише обрання методики оцінки, а й аналіз функцій, активів та ризиків (FAR- аналіз), а також адаптацію міжнародних рекомендацій до національного законодавства та умов українського банківського сектору. Розглянемо практичні виклики, які виникають при визначенні «arm's length» у банківському секторі [12, с. 6-44; 15; 16]:

1. Відсутність прямих ринкових аналогів для багатьох внутрішніх операцій (особливо для унікальних казначейських функцій).

2. Оцінка кредитного ризику і маржі потребує глибокої аналітики і, іноді, зовнішніх даних по аналогічних угодах.

3. Алокація спільних витрат і капіталу – питання, де різні методики (певні розподіли за обсягами, за функціями або за доходністю) дають різні результати і можуть стати предметом суперечок з податковими органами.

4. Високий податково-регуляторний ризик при неправильному розподілі доходів та витрат

5. Обмежений досвід застосування міжнародних настанов OECD у локальних умовах.

В Україні ці фактори особливо актуальні через недостатню практику застосування OECD-Guidance у банківській сфері та обмежену кількість ринкових аналогів для внутрішніх операцій.

У зв'язку з цим банки потребують комплексного підходу до трансфертного ціноутворення. Рекомендації включають наступне [8, с. 403-453; 12, с. 6-44]:

1) документувати кожну контрольовану операцію: локальна документація + master file/CBCR там, де потрібно. Це зменшує ризик коригувань при перевірках;

2) проводити детальний функціонально-ризиковий аналіз (FAR – functions, assets, risks) для кожної внутрішньої операції, особливо для treasury;

3) використовувати кілька методів визначення ціни й робити тест на чутливість – порівнювати результати CUP, Cost plus, TNMM там, де можливо;

4) залучати зовнішніх експертів і бази ринкових даних (comparable databases) при оцінці ставок і маржі;

5) взаємодіяти з податковими органами: у країнах з активною практикою ДПС доцільні доопрацювання позицій і, за можливості, попередні домовленості (APAs – advance pricing agreements);

6) слідкувати за міжнародними змінами (нові настанови OECD, зміни в ЄС – наприклад, дискусії щодо BEFIT/консолідованого підходу), оскільки вони можуть впливати на методологію та практику алокацій [2; 9].

Трансфертне ціноутворення у банківському секторі – це предмет підвищеної уваги як податкових, так і банківських наглядових органів. Складність фінансових транзакцій, висока внутрішня інтеграція та вплив на регуляторні показники роблять питання трансфертного ціноутворення критичним елементом управління ризиками в банку. Дотримання принципів OECD, належне документування та прозора методологія алокації дозволяють суттєво знизити зазначені вище ризики.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.
Проведений аналіз трансфертного ціноутворення у банківському секторі України показав, що ця сфера є складною та багатовимірною, поєднуючи податкові, регуляторні та фінансові аспекти управління банківською діяльністю. Трансфертне ціноутворення в банках виконує не лише податкову функцію, а й слугує інструментом внутрішньогрупового управління

фінансовими потоками, планування капіталу, управління ліквідністю та ризиками.

Міжнародні стандарти OECD, включно з OECD Transfer Pricing Guidelines та Guidance on Financial Transactions, визначають принцип «вितягнутої руки», який забезпечує відповідність внутрішньогрупових цін ринковим. Водночас специфіка банківських операцій – відсутність прямих ринкових аналогів, складність оцінки кредитного ризику, особливості функцій казначейства – ускладнює застосування цих принципів на практиці.

Дослідження українських науковців, публікації консалтингових компаній та матеріали ДПС і Мінфіну України свідчать, що національна практика трансфертного ціноутворення перебуває на етапі адаптації до міжнародних стандартів. Основні проблеми включають недостатню кількість ринкових аналогів, високий податково- регуляторний ризик, а також обмежений досвід застосування OECD-Guidance у банківських групах. Водночас наявна нормативна база, разом із рекомендаціями професійних організацій, створює основу для формування ефективних політик трансфертного ціноутворення, що сприяють підвищенню прозорості діяльності банків і мінімізації ризиків.

Вважаємо, що особливу увагу необхідно приділяти впровадженню комплексного підходу: використанню методів порівняння з ринком, FAR- аналізу функцій, активів і ризиків, системному документуванню внутрішньогрупових операцій, інтеграції трансфертного ціноутворення у систему управління капіталом і ризиками банку. Такий підхід дозволяє забезпечити баланс між податковими вимогами, регуляторними нормами і фінансовою ефективністю банківської діяльності.

Таким чином, трансфертне ціноутворення в банківському секторі є ключовим інструментом не лише для податкового планування, а й для управління внутрішніми фінансовими потоками та ризиками. Його ефективне впровадження вимагає поєднання міжнародного досвіду, національного регулювання та сучасних практик управління банківською діяльністю.

Подальші наукові дослідження та практичні розробки мають бути спрямовані на адаптацію міжнародних методик до умов українського ринку та створення системного підходу до оцінки і контролю трансфертного ціноутворення у банках.

Література

1. Alex A. T. Rathke. Profit shifting under the arm's length principle. *General Economics*. 2023. URL: <https://arxiv.org/abs/2309.13449> (дата звернення: 03.11.2025).
2. European Commission Proposals on BEFIT and Transfer Pricing. *Grant Thornton Ireland*. 2024. URL: <https://www.grantthornton.ie/insights/factsheets/european-commission-proposals-on-befit-and-transfer-pricing/> (дата звернення: 03.11.2025).
3. Guidelines on transferability. *European Banking Authority*. URL: <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/recovery-resolution-and-dgs/guidelines-0> (дата звернення: 03.11.2025).
4. Kato H., Okoshi H. Economic Integration and Agglomeration of Multinational Production with Transfer Pricing. *General Economics*. 2022. URL: <https://arxiv.org/abs/2201.02919> (дата звернення: 03.11.2025).
5. Кузнєцова А., Маслов В., Кузнєцов О. Регулювання трансфертного ціноутворення в Україні. *Вісник економіки*. 2025. № 2. С. 116-129. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2025.02.116> (дата звернення: 05.11.2025).
6. Квасовський О., Стецько М., Ніпаліді О. Податкові ризики суб'єктів господарювання у сфері трансфертного ціноутворення та напрями їхньої превенції і мінімізації. *Вісник економіки*. 2024. № 1. С. 47-66. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2024.01.047> (дата звернення: 03.11.2025).
7. OECD release of 2022 Transfer Pricing guidelines. *KPMG*. URL: <https://kpmg.com/ch/en/insights/taxes/transfer-pricing-oecd-guidelines.html> (дата звернення: 03.11.2025).

8. OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations. *OECD*. 2022. URL: https://www.oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (дата звернення: 03.11.2025).
9. OECD's Amount B: Simplified Transfer Pricing for Routine Marketing and Distribution Activities. *Greenberg Traurig LLP*. 2025. URL: <https://www.gtlaw.com/en/insights/2025/1/oecds-amount-b-simplified-transfer-pricing-for-routine-marketing-and-distribution-activities> (дата звернення: 03.11.2025).
10. Resolution of non-performing loans - policy options. *Bank for International Settlements*. 2017. URL: <https://www.bis.org/fsi/publ/insights3.htm> (дата звернення: 03.11.2025).
11. Financial Risk Management News Analysis. *Risk.net*. URL: <https://www.risk.net/> (дата звернення: 03.11.2025).
12. Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions: Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10. *OECD*. 2020. URL: https://www.oecd.org/en/publications/2020/02/transfer-pricing-guidance-on-financial-transactions-inclusive-framework-on-beps-actions-4-8-10_278e0cb3.html (дата звернення: 03.11.2025).
13. Податковий кодекс України : Кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI : станом на 5 жовт. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 05.11.2025).
14. Результати кампанії декларування контрольованих операцій за 2022 рік. *Державна податкова служба України*. 2023. URL: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/720000.html> (дата звернення: 03.11.2025).
15. Трансфертне ціноутворення в Україні: що варто знати бізнесу? *PwC*. URL: <https://www.pwc.com/ua/uk/publications/transfertne-tsinoutvorennia-v-ukraini.html> (дата звернення: 03.11.2025).

16. ТЦУ-звітність в умовах війни. *Головбух*. 2022. URL: <https://buhplatforma.com.ua/article/9415-transfertne-tsnoutvorennya-v-umovah-vonnogo-stanu> (дата звернення: 03.11.2025).

17. Шевченківська весна 2025. Економіка України 2025: нові вектори розвитку в умовах глобальних трансформацій, матеріали XXIII Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених / За заг. ред. Л.А. Анісімової: К., Видавець Цибульська, 2025. 609 с. URL: <https://econom.knu.ua/wp-content/uploads/2025/04/III> (дата звернення: 03.11.2025).

References

1. Rathke, A.A.T. (2023), “Profit shifting under the arm's length principle”, *General Economics*, [Online], available at: <https://arxiv.org/abs/2309.13449> (Accessed 3 Nov 2025).

2. Grant Thornton Ireland (2024), “European Commission Proposals on BEFIT and Transfer Pricing”, available at: <https://www.grantthornton.ie/insights/factsheets/european-commission-proposals-on-befit-and-transfer-pricing/> (Accessed 3 Nov 2025).

3. European Banking Authority (2024), “Guidelines on transferability”, available at: <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/recovery-resolution-and-dgs/guidelines-0> (Accessed 3 Nov 2025).

4. Kato, H. and Okoshi, H. (2022), “Economic Integration and Agglomeration of Multinational Production with Transfer Pricing”, *General Economics*, [Online], available at: <https://arxiv.org/abs/2201.02919> (Accessed 3 Nov 2025).

5. Kuznyetsova, A., Maslov V. and Kuznetsov O. (2025), “Regulation of Transfer Pricing in Ukraine”, *Herald of Economics*, vol. 2, pp. 116-29/ <https://doi.org/10.35774/visnyk2025.02.116>.

6. Kvasovsky, O., Stetsko, M. and Nipialidi, O. (2024), “Tax Risks of Business Entities in the Field of Transfer Pricing and Ways to Prevent and

Minimize Them”, *Herald of Economics*, vol. 1, pp. 47-66.
<https://doi.org/10.35774/visnyk2024.01.047>.

7. KPMG (2022), “OECD release of 2022 Transfer Pricing guidelines”, available at: <https://kpmg.com/ch/en/insights/taxes/transfer-pricing-oecd-guidelines.html> (Accessed 3 Nov 2025).

8. OECD (2022), “OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations”, available at: https://www.oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (Accessed 3 Nov 2025).

9. Greenberg Traurig LLP (2025), “OECD’s Amount B: Simplified Transfer Pricing for Routine Marketing and Distribution Activities”, available at: <https://www.gtlaw.com/en/insights/2025/1/oecds-amount-b-simplified-transfer-pricing-for-routine-marketing-and-distribution-activities> (Accessed 3 Nov 2025).

10. Bank for International Settlements (2017), “Resolution of non-performing loans - policy options”, available at: <https://www.bis.org/fsi/publ/insights3.htm> (Accessed 3 Nov 2025).

11. Risk.net (2025), “Financial Risk Management News Analysis”, available at: <https://www.risk.net/> (Accessed 3 Nov 2025).

12. OECD (2020), “Transfer Pricing Guidance on Financial Transactions: Inclusive Framework on BEPS: Actions 4, 8-10”, available at: https://www.oecd.org/en/publications/2020/02/transfer-pricing-guidance-on-financial-transactions-inclusive-framework-on-beps-actions-4-8-10_278e0cb3.html (Accessed 3 Nov 2025).

13. Verkhovna Rada of Ukraine (2010), “Tax Code of Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (Accessed 5 Nov 2025).

14. State Tax Service of Ukraine (2023), “Results of the campaign for declaring controlled transactions for 2022”, available at: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/720000.html> (Accessed 3 Nov 2025).

15. PwC (2025), “Transfer pricing in Ukraine: what does business need to know?”, available at: <https://www.pwc.com/ua/uk/publications/transfertne-tsinoutvorennia-v-ukraini.html> (Accessed 3 Nov 2025).

16. Chief accountant (2022), “TCP reporting in wartime”, available at: <https://buhplatforma.com.ua/article/9415-transfertne-tsnoutvorennia-v-umovah-vonnogo-stanu> (Accessed 3 Nov 2025).

17. Anisimova, L.A. (2025), Shevchenkivs'ka vesna 2025. Ekonomika Ukrainy 2025: novi vektory rozvytku v umovakh hlobal'nykh transformatsij, materialy XXIII Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii studentiv, aspirantiv ta molodykh vchenykh [Shevchenko Spring 2025. Economy of Ukraine 2025: new vectors of development in the context of global transformations, materials of the International Scientific and Practical Conference of Students, Postgraduate Students and Young Scientists], Publisher Tsybulska, Kyiv, Ukraine, available at: <https://econom.knu.ua/wp-content/uploads/2025/04/III> (Accessed 3 Nov 2025).

Стаття надійшла до редакції 14.11.2025 р.